

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1/70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмем милої і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. попоудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агонії Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи зберігає слідше на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатаніє візьмі від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і привітаня донесеня по 30 сот. від стрічки.

Яким оружем воюеш, від такого згивеш.

(X) Де нема поважного і річевого аргументу, там звичайно уживає ся насили і галабурди. В тім згляді наші москвофіли були незрівнаними митцями, коли розходило ся о те, щоби перед сьвітом показати, нібито за ними є воля народу. Досить нагадати памятну галабурду заподіяну на віденськім двірці півн. залізничі пок. кардиналови Сембратовичеви, котрого москвофіли не злюбили за те, що він рішучо виступав проти відступників віри і народности рускої, досить вказати на сі напасти, з якими накидають ся і сі погрози, з якими виступають проти станиславського Владика Преосьв. д-ра Хомишина. Але так само виступали они проти кожного, хто стояв або стоїть вірно при народнім рускім прапорі і побороє москвофільство на національнім і політичнім полі. Кому не відоме те завзяте, з яким москвофільські часописи і москвофільські яничари виступали проти п. Ол. Барвіньського, що «завів злочасну фонетику» і в соймі та державній раді і в народнім житю поборовав москвофільство і всяку консолідацію. Досить нагадати напасти на посольських вічах в Каменці стр. проти п. Барвіньського, де верховодив о. Красицкий з держнівськими крикунами на жаль при помочи народовців оо. Зельського і Петрушевича, або напасти на посольських вічах в Бродях, де знов визначали ся москвофільські яничари з Чехів і інших москвофілами запоморочених громад, щоби криками і галабурдами, аранжованими пок. Мончаловским, Носевичом і иншими членами московської агенції виявити мниму волю народу.

Але кий має два кінці і тепер обернув ся він проти самих москвофілів, довів у них до розладу і розстрою. Наглядним доказом є передовсім розлад між пос. Марковом а Глібовициком з одного, а о. Давидяком, Королем і Куриловичом з другого боку, а відтак памятне «всенародне віче» скликане москвофільським табором в Народнім Домі для полагоди сего роздвоєня в москвофільскім таборі дня 15. липня с. р. Свого часу подали ми точний опис сего віча і хід нарад та галабурди викликані там москвофільською молодіжю, і пояснили сі події з національного і політичного становища. Дневник москвофільської агенції львівської промовчав спершу сі галабурди, бо не зміг надумати ся в першій хвилі, на котру стати ногу, але коли керму се-

го дневника обняв відомий із своїх виступів в Києві і в Москві, др. Вергун, станув «Галічанін» рішучо за Марковом, Глібовициком і Дудикевичом і почала ся в напрямі ухвал львівського галабурдного віча нагінка на о. Давидяка, Короля і Куриловича, котрих тяжко зневажено і знеславлено на згаданім вічу. Змаганє йде до того, щоби їх приневолити до зложеня мандатів (такої насили уживали москвофіли свого часу і проти п. Барвіньського, а деякі народовці помагали москвофілам до того). Тимчасом згадані три послі не думають складати мандатів і помістили в «Галічаніне» заяву, котру ми подали в 154 числі «Руслана». В сій заяві звертають они бачність на те, що у вічу брало участь подавляюче число неуправнених до того осіб, котрі руководили навіть нарадами. Дальше жалують ся они, що їм не позволено свобідно виявити своїх думок і поглядів, що ухвали запали відтак при участі незначного числа управнених, а більшість тих винесли ся перед голосованєм. Тим отже способом відказують згадані послі сему вічу характеру народного віча, не признають его виразом волі народу і заявляють, що они відкличуть ся до своїх виборців. Чи і там не постарають ся московські яничари о галабурди і викривлене волі народу, не наша річ судити, але всі ті події можуть послужити наглядним доказом, як то у нас нераз виробляло ся мниму волю народу, на котру відтак покликували ся москвофільські часописи. Тепер оруже, котрим они воювали, обернуло ся проти них самих. Настоящі москалі, якими себе признають Марков, Глібовицкий, Вергун, Дудикевич et const., співають уже «вічна память» рускому народови, задалегоди житя справляють ему темний похорон і бажають також похоронити з ним тих, що не мають ще відваги признати себе москалями. Одначе се почин того занепаду серед москвофільського табору, котрий доведе до повного упадку москвофільства в Австрії, наклі лише всі щирі прихильники українсько-рускої ідеї будуть сьвідомо і розумно держати ся народного прапора.

Доля наших емігрантів.

(Дальше.)

Соціально-демократичний орган „Narzęd” подає в чч. з 17. і 18. мая 1906 р., що „Austro-Americana” затрудняла яко свого агента в Кракові одно індиві-

дуум, що було каранє в звіснім вадвицкім процесі кількалітною вязницею. В хвилі прибутя кожного потягу до Кракова кидають ся агенти сего товариства на бідних емігрантів, тягнуть їх до своїх бюр, змушують перервати подорож, а тих, які вже мають карту їзди, выпускають вже по відході потягу, так, що они опізняють ся до потягів, що йдуть до Гамбурга, Антверпії і Бреми, а також і до найблизшого корабля. Лиш рідко коли зголошують ся емігранти у дижурного залізничого урядника по причині перерваня їзди й через те мусять опісля платити кару при „Weiterfahrt.” Коли хто уїме ся за тими поштуркуваними, пошиханими й обиджуваними людьми, тоді агенти грозять ему міністром торговлі та поліциєю, начеб то агенти мали від міністерства порученє вербованя людей на краківскім двірці. Хто має вже карту залізничу до якої заграничної пристани, від того її за низшу ціну відкупують, щоби намовити его до їзди через „тепле Адрийське море.” Хтож має корабельну з заграничної пристани, а залізничої не має, тому відпродують згадані відкуплені карти по оригінальній ціні. Продажа корабельних карт триває половину ночі, підчас чого емігранти мусять стояти в зимі на улиці, бо краківське заступництво тов. „Austro-Americana” не побудувало для них навіть бараків. Карту залізничу можна купити доперва по купленю корабельної, а що заряд залізничий не дозволяє емігрантам ночувати в ждальні третої кляси, тож ночують они серед зимна на улиці. Підчас коли з північних пристаней можуть емігранти відїхати протягом кількох днів, в Триєсті мусять ждати 14 днів і тут утримувати ся власними коштами. Харч на кораблях має бути такий, що наші галицькі селяни, впрочім неперебірчиві, змушені купувати собі инший харч за власні гроші. В тій цілі мабуть і призначений тамтой харч. В пристани кажуть агенти емігрантам міняти гроші на італійські і американські, а що на кораблі треба платити австрійськими, тож наступає поновна обміна, причім діють ся обманьства. Місце під покладом, призначене для емігрантів, брудне, воздух нездоровий і заповітрений випарами. Старші кораблі спорохнявілі і не дуже пригідні до морської плавби.

Про використуванє сезонних робітників зарівно концесионованими, як покутними агентами в краю і за границею виразив ся на еміграційній анкеті др. Паздро, управитель краєвого бюро посередництва праці у Львові так, що а

генти отримують від працьодавців яко провізію 3—10 м. за одного робітника, а крім сего від кожного робітника найменше 2 К, яйця, кури, масло ітд. Сьвященик Г а н и ц к и й, який є тепер начальником бюро посередництва праці в Катовичах і знає основно відносини, подає, що галицькі субагенти кажуть собі платити 1—2 К за втягненє людей до лісти, крім сего дістає красвий (концессионований!) головний агент за те саме 5 К, а опісля ще німецьке бюро на весну 1—2·50 м., а в літі 8—10 м. за голову від кожного працьодавця яко провізію і спеціальний гонорар від робітника. Робітники плат ли до 1903 р. від свого заробку агентам часто до 10% щоденно, отже сотки марок. О. Ганицький оповідає про одного галицького концессионованого агента, що він обдер робітників одного року на 300.000 К. За се дістав він від штетинського суду тільки 200 кари і стратив концессию.

(Дальше буде).

3 державної ради.

На вчерашнім засіданню палати послів зголосили внесеня між иншими: пп. Птаць і Бяли в справі зміни приписів о ґрунтових книгах; п. Шаєр в справі знесеня нотаріату; п. Сильвестер і тов. в справі признаня німецької мови парламентарною мовою; п. Габель в справі знесеня декрету надвornoї канцелярії з року 1814 і декрету з р. 1846, які виключають єврейську мову і жидівський жаргон в Галичині і на Буковині з уживаня в правних документах; п. Еленбоген в справі ухваленя закона, який реґулював би службові відносини між зарядами зелізниць а персоналом; п. Евг. Левицький в справі реформи цілої податкової системи; пп. Будзиновский і Габель в справі утвореня повітового суду в Устю зеленім коло Монастириск і Завалові коло Підгаєць.

Інтерпеляції внесли: п. др. Окуневский в справі кар, наложених староством на людність м. Заліщик; п. Онишкевич в справі виборчих надужит в рудецькім повіті; п. др. Лагодинський в справі поступованя дирекції зелізниці в Станиславові супроти двох кондукторів і в справі поступованя камеральних урядників в Надвірній супроти селян; п. Рібенбавер в справі змін на почтах в Галичині; п. Кремпа в справі поступованя опікунчого суду в Соколові і в справі заведеня льокального поїзду на лінії Дембіца-Переворск; п. Морачевский в справі заведеня турнусу для стаціонованих у Львові кондукторів зі сторони дирекції в Станиславові; п. Цьонгло в справі отвореня камер. лісів в Мушині, щоб можна пасти худобу; п. Гломбінський, Петеленц, Свєртна і Стогандель в справі поліпшеня службових відносин зелізничної служби; п. др. Колесса в справі нарушеня прав української молодіжи в східно-галицьких наукових заведенях; п. Брайтер в справі нового будинку для гімн. в Бережанах; п. Будзиновский в справі суперечного з законом розпорядку гал. краєвої ради шкільної

що до недопущеня рускої молодіжи до середних шкіл; п. К. Левицький в справі розвязаня гром. ради в Сокольниках; п. Будзиновский в справі надужит при ладованю безрог на двірці в Галичині; п. Дністряньский в справі відносин на львівськім університеті; п. Колесса в справі поведеня політичних властей в тербовельскім повіті; п. Олесницький в справі поведеня жандармерії супроти руских пожарно-гімнастичних товариств; п. Фоліс в справі поведеня жандармерії в Галичині супроти Русинів; п. Петрушевич в справі урядованя державної прокуратурії в Золочеві; п. Колесса в справі обмеженя материяльних прав народних учителів Русинів; п. Давидяк в справі розвязаня читальні в Горуцку, п. Остапчук в справі конфіскати «Землі і Волі»; п. Вітик в справі недостатку сил в повітовім уряді в Дрогобичи; п. Марков в справі поведеня прокуратора Михальського в Чернівцях, в справі маршу вояків з Ряшева до Ярославла, в справі виборчих надужит в золочівскім повіті і в справі переступленя закона про свободу виборів начальником зел. стациї в Лупкові.

П. др. Трильовский вніс, щоб отворено дискусію над вчерашною відповідію міністра судівництва д-ра Кляйна на інтерпеляцію. Внесенє відкинено 117 голосами против 70, опісля приступила палата до дальшої дискусії над підвиспенєм дотации на меліорацийні цілі. По полагожденю того внесеня палата ухвалила видати на жаданє судів пп. Шаєра і Стапінського, признала важними решту незапротестованих виборів та полагодила всі внесеня що до запомог.

При кінци засіданя п. Сильвестер запротестував проти чеської промови пос. Зачка по его виборі віцепрезидентом. Президент Вайскірхнер відповів, що віцепрезидентам прислугують всі ті права, що послам, отже і право промови в рідній мові, о скілько тоді не проводять нарадам (оплески на чеських лавах).

Президент замикає засіданє, желаючи послам веселих вакацій і кінчить словами: до побаченя в осени при поважній і річевій праці (довготриваючі оплески).

Палата вельмож.

Вчера перед полуднем зібрала ся на засіданє палата вельмож. Перед приступленєм до дневного порядку президент ґр. Віндішґрец оповістив, що президія для запевненя ширшої і правильної праці переговорювала з президентом міністрів, аби засіданя палати вельмож відбували ся постійно перед новим роком, перед великодними сьвятами і перед великими ферьями, дальше, аби правительство деякі предлоги (як реформа карного і цивільного кодексу та инші) внесло вперед в палаті вельмож. Президент кабінету на то пристав і зложит на нинішнім засіданю відповідну заяву.

З черги приступлено до дискусії над бюджетовою провізорією. По промові референта д-ра Беррайтера забрав слово президент міністрів бар. Бек і зазначив, що правительство потребує

кріпкої помочи палати вельмож супроти борби, яка зводить ся на всіх областях культурального, економічного і народного житя. Міністер вказує на свою заяву, зложену в палаті послів, в якій зазначив конечність позитивної праці і ствердив, що фінанси держави є добрі мимо надзвичайних вимогів, ставлених державі. Одначе переведенє намірених великих реформ і праць було би неможливе без дальшого розвиненя жерел доходу. Супроти виводів п. Беррайтера президент міністрів вказує на то, що уважав би довгоречинцеву угоду з Угорщиною за хосеннійшу. Потім вказав на трудности національної справи, однак надіє ся, що ту справу дасть ся полагодити. Дальше зазначив бар. Бек, що правительство буде деякі важнійші предлоги вносити наперед в палаті вельмож. Вкінци підносить, що если монархія має сповнити своє історичне посланництво, то мусить на переді своїх задач поставити суспільну опіку над широкими верствами народів. Президент міністрів що до своєї особи думає, що здоровий поступ суспільний і спокійний розвиток, який веде до новітньої держави, не лише є можливий побіч сильної монархічної власти, але певно і при ній і через ню. Бєсїду бар. Бека, закінчену просьбою до палати о поміч при переведеню тих задач, приняла палата гримкими оплесками.

По промовах пп. Скєного і Мєтєля палата приняла закон о бюджетовій провізорії в другім і третім читаню, а по ухваленю ще кількох инших законів засіданє замкнено.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Гавриїла Арханг.; римо кат.: Авни м. П. Д. М. — В суботу: руско-кат.: Онисима; римо-кат.: Наталії дїви.

— **Санкціонованє краєвого закона.** Цісар санкціонував ухвалений галицьким соймом закон, дозволяючий радї повітовій в Снятині затягнути позичку в сумі 100.000 К і закон доповняючий постанови краєвого закона з 13. лютого 1903 р. о краєвім додатку до податку від пива.

— **Відзначенє.** Цісар надав старості в Яворові Емільови Шуттови з нагоди перенесеня его в сталий стан супочинку титул радника намісництва, а радникови висшого суду краєвого в Чернівцях, Володимирови Ясеницькому, голові «Народного Дому» в Чернівцях з такої самої нагоди висказав цісар своє найвисше призначє за его довголітну і ревну службу.

— **3 руского клубу** доносять телеґрами: Вчера відбуло ся засіданє руского клубу, на яким обговорювано відповідь дану президентом міністрів бар. Беком парламентарній комісії руского клубу. По довшій дискусії признано, що відповідь президента міністрів є невистарчаючою і руский клуб висловив з тої причини своє невдоволенє. Остаточне рішенє що до дальшої тактики клубу відложено однак до осени, коли ще раз має відбути ся конференція межі парламентарною комісією руского клубу а президентом міністрів.

— **Сєгорічні цісарські маневри** в Австрії відбууть ся в вересни в Каринтії. Цісар буде мешкати підчас маневрів в старім замку каринтских князів в Целівци, наслідник престола архієп. Франц Фердинанд в виллі Шрайнера в Ст. Вайт на рікою Гляв, архієп. Фридрих і Леопольд Сальватор в архієпископській палаті. В маневрах возьме участь вже другий раз добровільний відділ автомобілістів.

— Одно гниле яєчко, виміряне в п. Короля на пам'ятнім кацапскім вічу дня 15. с. м. в «Нар. Домі» у Львові, поцілило також коломийського амбасадора д-ра Дудикевича, який проводив нарадам. Так писали тоді часописи, не знаючи, що то яєчко було виміряне в д-ра Дудикевича вправною рукою одного з черновецьких студентів, який знав, в кого і за що кидає. І хотій тоді та справа не була знана, то виявило ся тепер, що доморослі москалюшки не пощадили навіть свого амбасадора, коли замітили, що він хитає ся у своїх поглядах і хоче годити обі сторони старі і молодикацапів. Становиско д-ра Дудикевича було в кругах «маладьожи» так підорване, що вибір свій на предсідателя завдячує він лише присутності більшого числа старших членів кацапского табору. На єго місци мав сидіти др. Вергун. Студенти пімстили ся за те на нїм, обкинувши єго разом з пос. Королем гнилими яйцями, а що лише одно з них єго поцілило, се має завдячити метушні, як счинила ся сейчас на салі між сьвященниками а студентами і викиненю послідних за двері.

— Дідицкий має голос! Маститий ветеран Б. А. Дідицкий невдоволений з московскої промови п. Маркова в парламенті, у вчерашнім «Галічаніні» оповіщує текст промови, яку по єго думці повинен був п. Марков виголосити, а тоді брат-Славянин, віцепрезидент Зачек, не був би єму відобрав голос. Господин Дідицкий, що 50 літ тому подавав ради, як научити ся московского язика в одній годині (в адін час), а сам доси ще єго не умів, був би так промовляв: «Говорю здісь по руски, на мові родном язичі, однако не со своєкравним а з великорусским слово проізношенієм...» ітд. з означенем, що московска мова повинна, по думці гасп. Дідицкого, бути «между-славянскою». Гасп. Дідицкий жаліє, що «депутат» не сказав «со всею откровенністю настоящую матку-правду», бо тоді «г. Жачек» не былъ бы смѣлъ такъ безцеремонно лишити єго слова. Сяк чи так, господин депутат був би минув ся з правдою, бо ріжниця між московскою а українсько-рускою мовою не лежить в одній лише «звуковій прононціяці», як думав і думає Дідицкий.

— Одна мова? Звісний ворог українства Т. Флоринский, професор кїївского університету, написав був в «Кїєвлянині» в одній із своїх статей, що «русскій языкъ гораздо понятнѣе простолюднн малороссу, чѣмъ такъ-называемое украинское нарѣчіе». На то фейлетснїст «Ради» подає ось який образок зі суду:

Суддя (до селянина). Разкажите, какъ у васъ украли коня?

Селянин. У мене коня зроду не було.

Суддя. Что вы рассказываете? Вѣдь украли же у васъ лошадь?

Сел. Еге, лошадь... кобилу значить.

Суддя. Такъ что же вы путаете, сбиваете: и не было, и украли...

Сел. Не путав я її і не збивав він пута, злодій ніби-то: путо лишилось у стайні.

Суддя (нетерпляче). Да не то! Что же вы говорите; не было коня у васъ — и украли?... Кто васъ разберетъ?

Сел. Таж і не було коня: кобилу вкрали.

Суддя. Тьфу! Не все-ли равно: конь, кобыла?

Сел. (усміхає ся). Деж воно «все равно»? Що кінь, то не кобила...

Суддя (сердито). Ну, кобыла — такъ кобыла. Скорѣе дѣло было бы, если бы вы не путали...

Сел. Тим то й діло лихе, що не путав я. А путо залізне, добре.

Суддя. Ну, хорошо ужъ, будетъ. Вы вотъ разкажите, какъ воръ къ вамъ забрался?

Сел. Хіба я бачив?

Суддя. Ворота у васъ заперты были?

Сел. Заперті. Мабуть переліз через тин та хвірточку відчинив і хвірткоюж вийшов.

Суддя. Чѣмъ? Какъ?

Сел. Хвірткою. Хворточка, ніби-то, по русскому.

Суддя. Форткою? Да что вы рассказываете? Ну, развѣ можетъ человекъ черезъ форточку войти, да еще лошадь вывести? Да вы посмотрите (показує на квартиру у вікні): можно сюда пройти и лошадь вывести?

Сел. (здивований). Вікном, ніби-то? Квартирною?

Суддя. Да не «вокномъ», а форткою. Что вы ерунду рассказываете? Развѣ у васъ въ воротахъ форточка есть?

Сел. Егеж, есть. Хвіртка, дверцята, нібито.

Суддя. Такъ это калитка, значить? Воръ вошелъ въ калитку?

Сел. (усміхає ся). У калитку? (Здвигает плечима). Звиніть, може я не розібрав до ладу: калитку він у мене не вкрав.

Суддя. Да не украсть, а влизъ въ калитку!

Сел. Як же людина може у калитку влізти?... (добуває з кешені калитку) Ось вона. Хібаж сюди влізе людина?...

Суддя. Такъ, это у васъ калитка? Ага! Ну, хорошо. Ну, пускай будетъ по вашему. Такъ онъ влизъ черезъ фортку. Дальше что?

Сел. Вліз, станю відчинив...

Суддя. Станню?

Сел. Станю, конюшню значить. Забрав шкапу, вивів її.

Суддя. Постоите, что вы рассказываете?... Какой шкапъ? Развѣ у васъ шкапъ въ конюшнѣ?

Сел. А тож де? Звичайно в конюшні.

Суддя. Хотъ убей — ничего не разберу! Или вы такой безтолковый человекъ, или нарочно ерунду несете... Какой тутъ шкапъ? Къ чему вы его приплели?

Сел. Не приплѣтав. Так, за обротъ до жо-лоба привязав.

Суддя. За что? Какъ?

Сел. За обротъ привязав шкапу до жо-лоба?

Суддя. Ничего не понимаю! Что за языкъ какой то?... Какое это слово вы употребили?

Сел. Звиніть, ваше благородіє, бо як я чоловік простий, неписьменный, то ніяк не розберу, що ви зволите питать...

— Трагічна пригода емігрантів. З Ляшковиці, коло Камінця подільского, доносять до «Подолі» про таку подію: Через австрийську границу переводили пачкарі Жидів, що емігрували без пашпортів до Америки. Переходячи крізь корчі стрімкої кручі над рікою Збручом серед нічної темряви стрітили ся з воєками пограничної сторожі. Воєк крикнув: «Стій!» а відтак вистрілив кілька разів в сторону втікаючих Жидів і пачкарів. Настала тишина. З глубини яру доносив ся до воєка плач і страшний зойк Жидів, що зі страху скотили ся в долину. Пачкарі, що добре знали місцевість, втікли цілі назад. Пізнійше показало ся, що з тих осіб, котрі впали зі скали, дві Жидівки (мати і донька) згнули на місци, а трех Жидів покалічило ся на цілім тілі, поломили руки та ноги і вже конають. Двох Жидів покалічило ся лекше і лікарі мають надію удержати їх при житю.

— Сніг в літі. Оноді по полудни падав в Чернівцях сніг через чотири мінути, але на земли сейчас топив ся.

Оповідстки.

— Репертуар руского народного театру в Белзи.

В субботу 27. с. м. «Продана наречена».

В недѣлю 28. с. м. «Запорожець за Дунаєм».

— Доповняючий вибір соймового посла в

Материяли до історії зносин Галичан з Буковинцями.

(Дальше.)
Ч. 45.

Лист Олекс. Барвінського до Із. Воробневича, писаний 30 мая — 7 червня 1867.

Львівъ 30 л. Мая. 1867.

Христосъ воскресъ!
Братіку милий Друже мій єдиний!

Чекаю я на Твоє письмо, й Ти на мое може чекаєшъ, я не знаю. Ти може незнаєшъ справдешної причини чому ми не переписуємось. Мині всілякі гадки по голові ходять, — може, борони Господи, Твоя дорога жіночка слаба, або може Ти; або може Ти на мое письмо чекаєшъ та не можешъ діждати ся, бо справді не можу того припустити, щобъ Ти вже про мене забувъ! Я знаю певно, що Ти моїмъ щиримъ другомъ, й я повікъ Твоїмъ другомъ буду!

У насъ теперъ зовсімъ вньше жите почало ся, якъ почала «Правда» виходити, молодіжъ горнеть ся до купи, росте духомъ й притягає до себе новихъ прихильниківъ нашої гадки. По гимназияхъ таких рухъ, що чоловіки нашому тільки втіха. Навіть хлопці зъ

нижшої гимназии пренумерують «Правду». — Щаслива відай наша будучина — иньшимъ окомъ наша молодіжъ на все дивити метця.

«Правда» ще до теперъ досить слаба, але вже починають ся люди письменні рухати, починають щось писати. Партицький (авторъ словаря німецько-руського) написавъ розправу «этимология й фонетика». Доброго прочуханця нашимъ книжкамъ давъ! (Єго словарь добрий й здав би ся й Тобі 1-ий томъ вже вийшовъ, коштує 2 р. а. в.)

Згарський проф. зъ Тарнополя пише на підставі «Приповідокъ» Номиса великий артикуль «Народна філософія».

Ба навіть братя наші Українці обіцяли намъ метеріалівъ (але це тільки для себе одного затримаю, не знаєшъ бо ще може нашихъ ворогівъ добре).

Критика на драми Циєся була Кониського. «До небоги» такожъ єго й вь 6-імъ Нрі. буде єго дуже гарний віршъ.

Спасибі Тобі друже за Твої гостиночки-крашанки. Декотрі припали мені до вподоби, и підуть до «Правди».

«Черницю» я почав поправляти, но не маю часу докінчити й ябимъ Тобі радивъ видати її осібно. Я бимъ ся тимъ зайнявъ, а друкъ коштувавъ би найбільше 30 р. «Нечай» не випавъ такъ добре, якъ би повиненъ вінъ виглядати, отже я на вакаціи зъ моїми братами перечитаю й зъ увагами Тобі відішлю до поправленя. И єгобъ варто вида-

ти, але то вжебъ и наша громада взяла на себе. Ми теперъ затрудняємо три друкарні нашими виданнями. Вь друкарні Оссолинськихъ друкуєть ся 4-ий випускъ Шевченка, вь Ставропигні «Правда», а вь Поремби «Переяславська нічъ» трагедія Костомарова віршомъ вь 3 діяхъ. Ми-бъ сєго останнєго були не робили, але вороги наші до того насъ спонукали а ми добре на тимъ вийдемо. «Боянъ» (кацапска часопись) почавъ ту трагедію передрукувати, дуже її споганивъ — багато поопускавъ, багато позмінявъ, а ми єму тим зробимо Strich durch die Rechnung.

Пишешъ Ти мені про Твої драми котрі гадаєшъ писати. Прошу Тебе для того, пришли мені грьсть (Inhalt) тихъ загаданихъ драмъ и коли живъ той Четвертинський, а я Тобі вишукаю зъ историчнихъ паматниківъ що буде треба і зроблю засновокъ до їхъ.

Але ябъ хотівъ перше перечитати Твого «Козака-Бандуриста» и пізнати, які Твої хибі вь драматі, які слабі сторони, щобъ Тебе передъ написанємъ на то уважнимъ зроби.

(Дальше буде.)

Турчанщині розписаний на день 3. вересня с. р. Супротив того завязався там виборчий комітет, зложений з найвизначніших місцевих діячів і патріотів, і скликає ряд передвиборчих зборів. Перші з них для судового округу турчанського відбудуться в середу 31. липня с. р. о год. 2. по пол. в салі повітової ради в Турці, а другі — для судового округу боринського відбудуться в четвер 1. серпня с. р. о год. 2. по пол. в Борині в тамошнім „Народнім Домі“. На обох зборах представить ся виборцям як кандидат на соймового посла др. Дамян Савчак, радник краєвого суду у Львові і бувший довголітній соймовий посол і член краєвого відділу.

— В Городенці відбудуться популярні виклади: дня 28. с. м. „Первісний устрій людства“ п. Богусевича, дня 4. серпня „Про земську кулю“ п. Петрова, дня 11. серпня „Про алкоголь“ п. Ковбуза, дня 18. серпня „Про Тараса Шевченка“ п. Жибчинг і 25. серпня „Про М. Драгоманова“ п. Зелінського.

— В Підгайцях будуть надані заг. збори „Нар. Дому“ дня 1. серпня о 1. год. по полудни у власнім локалі.

— Дирекція приватної женьської семінарії учительської з руским язиком викладовим у Львові (ул. Сикстуска ч. 47, I. поверх), подає до відомости: Вписи учениць на шкільний рік 1907/8 відбудуться в днях 2., 3. і 4. вересня в годинах від 9—12. рано. До вписів можна зголошувати ся в Дирекції усно або письменно, при чім треба: 1) зложити 4 К вписового; 2) вишовнити точно дві вписові карти, а хто вперше записує ся, має також предложити: а) метрику уродження; б) свідокство шкільне з послідного півроку; в) свідокство здоровля, виставлене прав. лікарем на урядовім бланкеті; г) декларацію родичів, зглядно опікунів, що оплату шкільну платити будуть правильно що місяця з гори. Услівем прийняття до I. класи, побіч вимаганого підготовлення є також укінчений з початком вересня 15. рік життя.

Вступний іспит до I. класи обнимає отсі предмети: релігію, руский язик, польський язик, німецкий язик, географію і історію, природну історію, фізику, рахунки і геометрію. З язиків руского, польского, німецкого і з рахунків відбуває ся іспит усний і письменний, з прочих предметів тільки усний. Вимоги з поодиноких предметів є отсі: 1) З науки релігії: матеріал з підручника: „Більший християнсько-католицкий катехізм для шкіл народних, з учебника I. Дегарба, переложив А. Торонський“. Головні річи з історії біблійної (ко ретка іст. бібл. старого і нового завіта для шкіл народ. А. Торонського), з літургії і історії церкви. 2) З руского і польского язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного. Вправне і плавне володінє обома язиками так в мові як і в письмі. Знанє граматики рускої і польскої в обсягу підручників: а) „Методична граматика рускої мови для IV класи шкіл 5- і 6-класових, уложена В. Коповским і I. Огоновским. Друге поправне виданє, у Львові 1904“; б) Правила „рускої правописи“ Львів 1904. Накладом ц. к. Видавництва книжок шкільних, в) *Zwieszła gramatyka języka polskiego na klasę IV. szkół ludowych, ułożona przez Franciszka Konarskiego*. 4) З німецкого язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного устну, вибраного з читанок для шкіл віділових. З граматики знанє правильних і неправильних форм в відмінах іменників, предметників, заимеників і дієслів; розбір реченя. Яко підготовленє до тих вимогів при іспиті вимагає ся знаня німецкої читанки, приписаної для III. IV. і V. класи школи віділової: „German, Deutsches Lese buch für Mädchen Bürgerschulen“ і „Langraf M. Deutsche Sprachlehre mit Uebungsaufgaben“. 5) З історії і географії: знанє гльоба, огляд всіх частий світа і океанів, читанє мап. Знанє географічних відносин рідного краю. Знанє найважніших фактів з історії рідного краю. 6) З фізики: поясненє звичайних явищ фізичних в природі; знанє найважніших приладів фізичних. 7) З природної історії: опис найважніших зв'язят, ростин і мінералів рідного краю. 8) З рахунків і геометрії: вправність в чотирох головних ділянях рахункових цілими числами і дробами, рахунок заключеня; вправне численє в памяті. Найважніші відомости з науки о формах геометричних.

Крім того треба виказати вправу в каліграфії, в рисунках і в роботах ручних, предложити взори читкого і вправного письма, взори рисунків орнаменту геометричного і взори виконаних робіт ручних. Надто пожаданий є добрий голос, музикальний слух і музичне підготовленє, що можна виказати вправним відспіванєм якої знаної пісні. Від вступного іспиту до I. класи можуть бути увільне-

ні учениці, що скінчили V. класу віділової школи. Іспити поправчі відбудуть ся дня 3. і 4. вересня о год. 8. рано. Шкільний рік 1907/8 розлічє ся дня 5. вересня торжественним богослуженєм, на яке мають явити ся безусловно всі вписані учениці. Кому потреба би докладніших інформацій, нехай напише до Дирекції семінарії, Львів, ул. Сикстуска 47, I. пов. і приложить 1 К марками поштовими та зажадає прислання „Звіту дирекції семінарії за шкільні роки 1906/7“, де знайде все, що в справах семінарії знати треба.

— Почетними консерваторами на дальших пять лїт затвержені: Володимир Пшебишлавский у Львові для справ секції I. на повіті: Богородчани, Борців, Бучач, Чортків, Городенка, Гусятин, Коломия, Косів, Надвірна, Печеніжин, Підгайці, Скалат, Святин, Товмач, Теревовля і Заліщики; — гр. Іван Шептицкий в Прилбичах для справ секції II. на повіті: Березів, Добромил, Ланьцут, Лісько, Перемишль, Сянок і Ярослав.

— Ювілейні датки на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного приймають: Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописий і всі філії Руского Товариства педагогічного.

Телеграми

в дня 25. липня 1907.

Відень. Президент міністрів бар. Бек відідить завтра до Будапешту, аби з д-ром Векерльом обговорити неволаднані ще справи угоди. З бар. Беком має поїхати також міністер скарбу др. Коритовский.

Берлін. З Тегерану доносять, що нинішній день, яко роковини наданя конституції, буде опроведений сьвяточно. Однак між населенєм є велике напруженє, бо всі з несупокоєм ожидають, чи шах появить ся в парламенті і присягне на конституцію. В противнім випадку побоюють ся розрухів.

Царгород. З Тегерану наспіла вість, що великого везира і его сина убито.

Триест. В вересні причалить ту япанська ескадра і буде величаво прийнята.

Льондон. Депутация вислана корейским цісарем на мирову конференцію до Гаґи, відїхала через Льондон до Зєдинених Держав. Там представить она справу Рузвельтові і заложить товариство для опираня справ Кореї. Депутация заявила, що она сповнила своє посланництво і представила в Гаґі япанський замах на Корею, на що заявили свої спочуваня представителі Англії, Франції, Німецчини і Зєдинених Держав.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 24. липня: др. Ів. Демянчук зі Станиславова, Мар. Романюк з Черновця, др. Генрик Штерн з Бучача, Петр. Децикевич з Шашковець, Сав. Левицкий зі Станиславова, о. Б. Еліяшевский з Гуменця, Йос. Савицкий з Пильзна о. Евг. Купчинський з Сороцка, о. Ник. Осьміловский з Білої, о. Кири. Дума з Побережа, о. Зив. Маркевич з Теревовлі.

Молитвенник для молодїжи,

нове значно розширене виданє, цілий друкований шкільною правописию, вже вийшов з друку. Набувати можна по ціні 50 с, 70 с і 1 К, в книгарні Тов-а ім. Шевченка, ул. Театральна ч. 1; в Тов. педагогічнім, ул. Сикстуска ч. 47. в склепі Тов. „Взаїмна Поміч“ в Коломиї.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. липня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Шо п'ятниці High-Life представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Іван Олійник

і
Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сю пору в Верхраті, почта в місці.

Всїлякі

КУПОНИ

вильосовані цінні папери

виплачує без потрученя провизн або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного

Розклад залізничних поїздів
важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	равно	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:4†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50
Зі Львова відходять до	равно	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:25	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені † — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.